

Jednoslabičná slova využijete k povelům jako „sedni“, „místo“ a „lehni“.

Pozornost vzbudí mlčení

Mlčte. Vůdce smečky ve psí smečce nikdy není ten pes, který bez přestání štěká. Právě naopak. Notoričtí uštěkanci bývají nervózní a nejistí. Naproti tomu vůdce smečky je mlčenlivý. Stoupněte si rovně a vzpřímeně, držte se pokud možno sebevědomě. Dýchejte klidně. Nyní zavolejte psa. Zavolejte jen jeho jméno, například „Koro!“ Vynasnažte se propůjčit svému hlasu klidný, temný a plný tón. Když se pes na vás podívá, odměňte ho pamlskem.

Nejsme cvičení v tom, abychom používali svých očí, ani abychom dokázali vnímat a překládat tělesné signály. A také k čemu? Prostřednictvím řeči můžeme s velkou přesností vyjádřit, co si přejeme. A tak to děláme. Mluvíme vlastně bez přerušení. Ale odpověděl vám někdy pes? Přirozeně ne. Psi mluvit neumějí. Řeč pro ně není důležitá. Psi komunikují tak, že pozorně sledují svůj protějšek. Rozlišují a naznačují detaily v mimice, držení těla a zabarvení hlasu. Tyto poznatky se pak využívají při moderním výcviku psů. Bohužel mnoho majitelů psů se stále ještě pokouší cvičit své psy jen prostřednictvím řeči. To je zásadní chyba, která téměř vždy vede k neúspěchům. Zkuste využít následujících možností dorozumívání:

Sophie Krause

Jak psi rozumějí povelům

Stále znovu a znovu si musíme ujasňovat, jak rozdílný význam má řeč pro lidi a pro psy. Řeč je něco, co z nás dělá lidi. Bez řeči je pro nás jednoznačná a jasná komunikace nemožná.

Lidské tělo řekne všechno

Cíleně využívejte řeči svého těla k tomu, abyste svému psu ozřejmili význam řečových povelů. Zde nacvičujeme povel „Ke mně!“ Majitelka psa přejde do dřepu nebo si klekne. Tím se opticky zmenší, a pes se domnívá, že se od něj vzdaluje. Ruce jsou doširoka otevřené a zvou, hlas zní lákavě a vesele, veškerá řeč těla je vstřícná a motivující.

2.

Důležitá jsou znamení rukou

Spojte povel s pohyby rukou. Svému spíše vizuálně se orientujícímu psu tím usnadníte porozumět, co od něj vlastně chcete. Nehledě na to se může ukázat jako velmi užitečné, když svého psa vycičíte k tomu, aby reagoval na gesta. A to zvláště v případech, kdy pes žije v rodině s více lidmi, k nimž má vztah. Každá osoba má jiný hlas a trochu jinou modulaci řeči. Za určitých okolností se používají různé dialekty, jeden huhňá, jiný mluví velmi potichu, další zase nahlas. Pro psa je velmi těžké tyto rozdíly pochopit. Jednoznačné povely rukama mohou všichni členové rodiny provádět téměř stejně, a to ulehčuje komunikaci mezi psem a člověkem,

3.

Důležité zásady:

MOTIVACE

Výzkumné práce prováděné na lidech ovládajících zvířata na celém světě prokázaly podivuhodné skutečnosti. Nezávisle na jazyku lidé všude používali krátké a rychle po sobě následující zvuky, pokud chtěli zvířata podnítit k výkonům. Čínští, američtí, španělští i italské žokejové rytmicky mlaskali, aby popohnali své koně. Peruánští pasteveci používali krátké opakované hvizdy k popohánění svých ovčáckých psů. Američtí vůdcové psích spřežení povzbuzovali svá spřežení krátkými slabikami jako „Go go go“, když je chtěli vyhecovat k maximálním výkonům. Obecně se vesměs jednalo vždy o čtyři krátké, stejně znějící, po sobě následující povely.

UKLIDNĚNÍ

Naproti tomu k uklidnění zvířete se používá jen jeden tón: dlouhá znělá slabika. Nikdo, kdo pracuje se zvířaty, ať už je to v Peru,

Indii, nebo na Aljašce, nepoužívá mlaskavý zvuk, aby nějaké zvíře uklidnil nebo zpomalil. Čínští žokejové uklidňují své koně zvukem „eeuuuuuu“, v Peru lidé říkají „Schuuuu“, aby zvíře zpomalilo nebo zklidnilo. V anglicky mluvících oblastech jsou pak používány povely jako do délky protažené „staaaaay“ nebo „easyyyyy“. V Německu zase „ruuuuhig, braaaaaav“. Průběh tónu je klidný a na konci slova ještě jednou zřetelně klesá.

JEDNOSLABIČNÁ SLOVA

Jednoslabičná slova využívejte k povelům jako „sedni“, „místo“, „lehni“. Těm bude váš pes rozumět určitě lépe než víceslabičným slovům. Když se svým psem trénujete, měli byste svou řeč kontrolovat. Mlčte, jak jen to je možné, mluvejte jen tolik, kolik je nutné. Dávejte rozkazy poté, co jste psa oslovili jménem. Tedy „Bene, sedni!“

4.

Nikdy neopakujte povel

My lidé si často myslíme, jak jsme rozdílní, jak je každý z nás jedinečný. Ale v mnoha pro naše psy těžko pochopitelných vlastnostech se podobáme jako vejce vejci. Pokud pes na nějaký povel neposlechne, téměř všichni lidé mají tendenci povel donekonečna opakovat se zvýšenou intenzitou hlasu. Až nakonec stojíme vzteky bez sebe a bezmocně řvoucí nebo ječící na kraji pole, a pes se pro jistotu drží od podivného, nevypočitatelného, „štěkajícího“ a bezmocného tvora co nejdále. To jediné, co se pes při takové akci naučí, je neposlechnout rozkaz, který na něj někdo křičí. Pozorujte svého psa a vydejte povel teprve ve chvíli, kdy ho s největší pravděpodobností uposlechne. Pokud neposlechne, povel zřejmě nebyl dostatečně často procvičován.